

5. hét / Közösség

Hová tartozom?

Jézus üzenete alapján vév egyetlen mondatban összefoglalható: "Az emberek Istenhez tartoznak!" Márpedig akkor felmerül a kihívó kérdés, hogy tulajdonképpen miként lehetséges ezt megvalósítani a gyakran meglehetősen fárasztó és sajnos nagyon is bűnre hajló földi életben: hol talál földi otthonra személyes kapcsolatunk Istennel, és hol lehet ezt megvalósítani a hétköznapokon? A válasz egy szívélyes meghívás, egyszersmind elvárás: "A közösségben!" Húha!

Szerencsére Jézus az életével következetesen példát adott arra, hogy hogy néz ki az ilyesmi: mindig az emberek közelségét kereste, és még olyanokkal is érintkezett, akikre mindenki más ferde szemmel nézett. És már tevékenysége kezdetén megszervezte a vele járók, hasonlóan gondolkodók rendkívül érdekes közösségét: a tanítványi kört. Nos, már ennél a tarkabarka társaságnál is azonnal nyilvánvaló volt, hogy a legjámborabb csoport is csak emberekből áll, és a tagok közti apróellenségeskedések nem mindig az isteni szeretet képét tükrözik majd vissza. Jézus mégis ragaszkodott hozzá: "Hitetek csak az együttlétben lesz érezhető, megtapasztalható és valóságos."

Jézus keresztre feszítése után először úgy tűnik, kihúzták a talajt a keresztyén közösség összejtje alól. Vezetőjük nélkül a tanítványok úgy érezték, elárulták és eladták őket. De aztán Jézus ismét élő alakjában elő áll előttük - és ugyanazok az emberek, akik az előbb még a pokolban érezték magukat, felfogják: a földi mennyország abból áll, hogy közösen segítenek érvényre juttatni Isten valóságát. Ez az első hetekben ugyan elég fantasztikusnak és tulajdonképpen megvalósíthatatlannak tűnik számukra, ám valamivel később Isten repülő lángnyelvek formájában elküldi hozzájuk Lelkét - és felfogják, hogy sem a közösségben, sem a hit hétköznapjaiban nem a saját erőnktől függnék a dolgok. Újfent nem a teljesítményről van szó, hanem a bizalom és a lelkesedés művészetéről.

Ezt teszi a fiatal közösség, és páratlan sikertörténetet él meg: néhány évszázadon belül a hívők kis seregéből világméretű mozgalom lesz, amelynek tagjai ámulva fedezik fel, hogy sérüléseik meggyógyulnak, és hogy Isten emberei közösségében otthonra lelnek. Emögött nem ravasz marketingstratégiák húzódnak, hanem tapasztalatok, nem politikai meggyőződések, hanem csupa meggyőző kis élettörténet; és a tény, hogy a keresztyének mernek Istenben bízni, hogy nem ismernek előítéletet semmiféle csoportosulással szemben, hogy képességeiket Isten ajándékának tekintik, amelyeket őerte akarnak gyümölcsöztetni - és hogy nem tudnak semmi mást, csak erről a csodálatos Úrról áradozni.

28.nap / Krisztusba gyökerezve

János 15,1-8

7 perc

1 Én vagyok az igazi szőlőtő, és az én Atyám a szőlősgazda.

2 Azt a szőlővesszőt, amely nem terem gyümölcsöt énbennem, lemetszi, és amely gyümölcsöt terem, azt megtisztítja, hogy még több gyümölcsöt teremjen.

3 Ti már tiszták vagytok az ige által, amelyet szóltam nektek.

4 Maradjatok énbennem, és én tibennetek. Ahogyan a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, ha nem marad a szőlőtőn, úgy ti sem, ha nem maradtok énbennem.

5 Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: aki énbennem marad, és én őbenne, az terem sok gyümölcsöt, mert nélkülem semmit sem tudtok cselekedni.

6 Ha valaki nem marad énbennem, kivetik, mint a lemetszett vesszőt, és megszárad; ezeket összegyűjtik, tűzre vetik és elégetik.

7 Ha megmaradtok énbennem, és beszédeim megmaradnak tibennetek, akkor bármit akartok, kérjétek, és megadatik nektek.

8 Az lesz az én Atyám dicsősége, hogy sok gyümölcsöt teremtek, és akkor a tanítványaim leszek.

Keresztyénnek lenni annyit jelent, mint Jézussal közvetlen kapcsolatban élni, ahogy az élő szőlővessző kapcsolatban van a szőlőtővel. Azt jelenti, hogy minden erőt és magát az életet ettől a szőlőtőtől kapjuk. És azt jelenít, hogy ennek a szőlőtőnek gyümölcsöt hozunk. Ahogy a szőlőtő a vesszőkbe továbbítja az életnedvét, úgy adja a benne lakozó isteni erőt Jézus Krisztus az embereknek. Keresztyénnek lenni tehát azt jelenti: úgy csüngni Krisztuson és úgy élni Krisztusból, mint ahogy a vessző csüng a szőlőtőn és él a szőlőtőből.

Mindez magas, teljesíthetetlen követelésnek hangzik. De éppen az ellenkezője igaz. Nem hangzott el rólunk és keresztyén létünkről vigasztalóbb ennél az ígéné: "én vagyok a szőlőtő, ti vagytok a szőlővesszők." Mert e mondat lényege, hogy keresztyén létünkhöz a szükséges erőt nem önmagunkból szerezzük, hanem Krisztusból. Nem saját képességünkből merítve kell élnünk a keresztyénségünket, hanem a Krisztusból. Nem nekünk kell erősnek lennünk, hanem ő akar erős lenni bennünk. Nem az erőlködéseinken múlnak a dolgok, hanem a vele való kapcsolatunkon. Ebből a kapcsolatból fakad keresztyén voltunk, ebből magyarázható valamennyi tettünk.

"Ti vagytok a szőlővesszők" - mondja Jézus. Nem a gyökerekere vagyunk, amelyeknek a vizet kell kutatniuk. Nem a törzs vagyunk, amelytől a teherbíró képességét várják el. Nem a fakéreg vagyunk, amelynek a védelmezés a feladata. És pláne nem vagyunk a fa koronája, amely mindenben túlnő. A tövön maradó ágak vagyunk, amelyeknek azt kell fogadniuk, amit kapnak. Nem kell keresnünk, nem kell megtartanunk, nem kell védelmeznünk, nem kell pompáznunk, csak vele kell maradnunk, benne kell gyökereznünk. Ő majd gondoskodik az érésünkről, és az ő segítségével termünk majd gyümölcsöt. Nézzük meg most ezt közelebbről!

28.nap / Krisztusba gyökerezve

Megmaradni

Rövid szövegrészünkben (a 11.versig) a *(meg)marad* szó tizenegyszer fordul elő - olyan sűrűn, mint egyetlen más szó szem. "Maradjatok meg bennem, és én bennetek maradok" - a keresztyén lét terén minden ettől függ. De mit jelent ez konkrétan?

Jézus egyrészt azt mondja, hogy akkor maradunk őbenne, ha *szavai bennünk maradnak*. Itt Jézusnak a magvetőről mondott példázatára kell gondolnunk (Máté 13,1-9).

Lehet, hogy sok mindent hallottunk már Jézustól, ami megérintett bennünket, de a külső dolgok, gondok, a hétköznapi élet nyomása vagy a saját felületességünk elfojtotta őket. Semmiképp sem magától értetődő, hogy Jézus szavai bennünk maradnak. Ahhoz, hogy ez megtörténjen, mélyen magunkba kell fogadnunk, "a szívünkre kell vennünk" őket.

A második amit Jézus mond, hogy *maradjunk meg a szeretetében*. Jézus szeretete először is megbocsátó szeretet. A Jézussal való kapcsolat nagymértékben függ attól, hogy újra és újra élünk-e ezzel a megbocsátással. De Jézus szeretet természetesen nem korlátozódik a megbocsátásra. Ugyan Isten kegyelme olyannak fogad el minket, amilyenek vagyunk. Például a tékozló fiú hazatért a piszkos ruháiban, és az apa megöleli őt úgy, ahogy van. De új ruhát hoz neki, és a pecsétgyűrűvel, amelyet az ujjára húz, új feladatot bíz rá. Jézus szeretet nem csak megbocsától, hanem megváltoztató és feladatot osztó szeretet. Nemcsak vigasztalás, hanem kíváncsalom formájában is kifejeződik.

Harmadszor: akkor maradunk Krisztusban, ha *megtartjuk a parancsolatait*. Ennél a megfogalmazásnál elsőre talán a Tízparancsolatra gondolunk, de Jánosnál (13,34) a "parancsolatait megtartani" egészen különleges jelentéssel bír. Fejezünk 12. versében is hasonló áll: "Az az én parancsolatom, hogy úgy szeressétek egymást, ahogyan én szerettelek titeket." Ez a keresztyének egymás közti testvéri szeretetét jelenti; jelentős tényező, amikor arról van szó, hogy Krisztusban maradjunk. Ahol ez a szeretet nem valósul meg, Jézus szeretete pusztá elmélet marad, a hit tárgya mindenfajta tapasztalat nélkül.

Érni

Bár a szőlőtő és a szőlővessző képe első pillantásra igen idillikusnak tűnik. De a szőlősgazda nemcsak a növekvő csodát látja, hanem azokat az oldalhajtásokat és indákat is, amelyek kiszívják a szőlőtő erejét. Csak akkor tud egészséges szőlő kifejlődni, ha az oldalhajtásokat és a romlott gyümölcöket lemetszik. Ezt a fajta tisztítást nem ronggyal végzik, hanem késsel. Keresztyénnek lenni, Jézusban gyökerezni nemcsak virágzást és gyümölcsöt jelent, hanem bizony azt is, hogy ezt vagy azt a fájdalmas vágást elviseljük. Nem pusztán növekedésről van szó. Isten mindenekelőtt azt szeretné, hogy érjünk.

Ez első hallásra ijesztően hangzik. De itt gyakorlatilag olyasmiről van szó, amit mindannyian ismerünk. Saját életünkre tekintve valószínűleg mindannyian megállapíthatjuk, hogy legtöbbször a nehéz időszakokban értünk. Majdhogynem természeti törvény, hogy az ellenállások hatására növekszünk. Ahogy egy izom is csak akkor tud növekedni és erősödni, ha használják és lehetőségei határáig feszítik, ugyanígy személyiségfejlődésünkben sokszor a nélkülözések és harcok játszanak döntő szerepet. Ez lelki életünkre is érvényes.

Mindazonáltal nem minden tevékenységünk és aktivitásunk szolgál arra, hogy életünket gyümölcsözővé és értelemmel teljessé tegye! Egy rakás mellékajtás és egészségtelen ág szívja el életünkből a nedvességet a gyümölcstől, amelyet teremnünk kellene. Szétaprózzuk magunkat. Egy csomó mindenben melléfogunk. Néha egész jól jön egy "metszőkés".

Aki ezt megérti, az élete ún. árnyoldalait is új szemmel tudja nézni. A nélkülözések, lemondások, hibák, zsákutcák, ütések új, békítő fényben jelennek meg. Persze azért tartózkodjunk attól a hamis következtetéstől, hogy mindaz, ami "Itört", egészségtelen és rossz volt az életünkben. Korántsem minden Isten "metszőkésére" vezethető vissza. De bízhatunk benne, hogy ő mindent képes a javunkra fordítani. Ezzel a kérdéssel felfedezőutunk 37. napján még részletesen foglalkozunk majd.

Istennek különféle útjai-módjai vannak arra, hogy megtisztítson bennünket: 1. megbocsátásával megtisztít a bűneinktől; 2. szavával, igéjével helytelen elképzeléseinktől és céljainktól; 3. szívünkben tisztogat a Szentlélek szavával, amely vezet, tanít, és emlékeztet; 4. testvéreink révén, akik a javulásunkra vannak; és 5. újból és újból tisztulásban van részünk olyan élethelyzetekben szerzett tapasztalatok árán is, amelyek Istentől való függőségünket tudatosítják bennünk.

28.nap / Krisztusba gyökerezve

Gyümölcsöt teremni

Keresztyén életünk célja, hogy "gyümölcsöt teremjünk". Miféle gyümölcsről van itt szó? Az ÚSZ különféle fajtákat nevez meg.

- Máté 3,8-ban *"megtéréshez illő gyümölcs"*-ről beszél. Az összefüggésből kitűnik, hogy Isten elvárja, hogy a "megújult gondolkodásból" megújult tettek is következzenek.
- A Filippiekhez írt levél (1,22) "a (missziós) tanúságtétel gyümölcsét" említi, vagyis azt, hogy körülöttünk mások is keresztyénné válnak.
- A Zsidókhoz írt levélben (13,15) az *"ajkaink gyümölcse"*-ről van szó. Az összefüggésből kitűnik, hogy Pál az imádságot és a hitvallást érti alatta.
- A Filippiekhez írt levélben (4,17) Pál köszönetet mond egy áldozatért, amelyet a filippibeliek közössége hozott érte, és ezt az áldozatkészséget nevezi "gyümölcsnek". Tehát a pénzzel való nagylelkű bánásmód is a hit gyümölcsei közé tartozik.
- Efezus 5,9 végül egy furcsa képpel *"a világosság gyümölcse"*-ről beszél, amely jóságból, igazságból és egyenességből áll. Azaz, hogy ilyen legyen a kapcsolatunk egymással a gyülekezetben belül.
- Ebben az összefüggésben a legismertebb szöveget a Galatákhöz írt levélben találjuk (5,22-23): *"A Lélek gyümölcse pedig: szeretet, öröm, békesség, türelem, szívésség, jóság, hűség, szelídség és önmegtartóztatás."* Viselkedésünk és jellemünk oly módon való megváltoztatásáról van itt szó, hogy Jézus jellemét és viselkedését lehessen rajtunk felismerni. Érdekes figyelni arra, hogy itt nem "gyümölcsökről", hanem "gyümölcsről" van szó. Eva von Tiele-Winckler szerint gyümölcs egyes-egyedül a szeretetből áll. A *szeretetszó* után Tiele-Winckler vessző helyett kettőspontot tesz - amelyet az eredeti görög szöveg lehetővé tesz. Számára az ezt követő fogalmak kizárólag a *szeretet* szó különféle irányban való kibontakozását jelentik: az öröm az ujjongó szeretet. A béke a nyugodt szeretet. A türelem a másik embert hordozó szeretet. A barátság a melegítő szeretet. A jóság a megosztó szeretet. A hűség a kitartó szeretet. A szelídség a védekezés nélküli szeretet. Az önmegtartóztatás a tartózkodó szeretet. Annak az embernek a gyümölcse, aki Krisztusban gyökerezik és akit Isten megtisztít, végeredményben a teljesen kibontakozott szeretet.

A metszőkés

Tekints vissza az életedre: hol történtek nagy fordulópontok, és hol értek nagy veszteségek? Milyen tapasztaltokat szerezteél rajtuk keresztül, amelyek különben rejtve maradtak volna előtted? Értél-e általuk? Köszönd meg Istennek mindazt, amit azóta megértettél, és kérdezd meg mindazok felől, amiket nem értesz!

"Néha egy akadály jelenti a legnagyobb szerencsét."

Francia közmondás

28. Kezdd el olvasni a Márk evangéliumát saját időbeosztásodnak megfelelően, de érj végére húsvétig! Ha minden nap elolvasol egy fejezetet, pont a végére érsz. 😊

[A könyv megvásárolható:

<https://www.lutherkiado.hu/kiadvanyok/konyvek/lelkiseg/486-40-nap-alatt-az-en-korul>]